

***hauniz** Runic: ᚱᚢᚳᚢᚾᚢᚰᚢᚷ Pronunciation: /'xɑu.niz/

adjective · i-stem

Meanings

despised, poor, miserable

Etymology

Derived from the Proto-Indo-European verbal root *keh₂u-, related to Lithuanian *kuvetis* ('to be ashamed').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	hauniz	haunī	haunĭ, -jatō	haunijai	haunijōz	haunijō
Acc.	haunijanō	haunijō	haunĭ, -jatō	haunijan̄z	haunijōz	haunijō
Gen.	haunijas, haunīs	haunijaizōz	haunijas, haunīs	haunijaizō	haunijaizō	haunijaizō
Dat.	haunijammai	haunijaizōi	haunijammai	haunijaimaz	haunijaimaz	haunijaimaz
Inst.	haunijanō	haunijaizō	haunijanō	haunijaimiz	haunijaimiz	haunijaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	haunijô	haunijō	haunijô	haunijaniz	haunijōniz	haunijōnō
Acc.	haunijanų	haunijōnų	haunijô	haunijanunz	haunijōnunz	haunijōnō
Gen.	haunīniz	haunijōniz	haunīniz	haunijanô	haunijōnô	haunijanô
Dat.	haunīni	haunijōni	haunīni	haunijammaz	haunijōmaz	haunijammaz
Inst.	haunīnē	haunijōnē	haunīnē	haunijammiz	haunijōmiz	haunijammiz

Descendants

***haunī** (Proto-West Germanic)

 ***hōni** (Old Dutch)

hōne (Middle Dutch)

hoon (Dutch)

hoon (Afrikaans)

***haunī** (Proto-West Germanic)

hēan (Old English)

hene (Middle English)

hean (English)

***haunī** (Proto-West Germanic)

hōni (Old High German)

hōne (Middle High German)

höhn (German)

𐌺𐌰𐌶𐌳𐌹𐌸 (**hauns**) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)